

STUDENTEN WEEKBLAD

8^e Jaargang.

No. 34.

HOOFDREDACTEUR: J. H. TELDERS.

REDACTEUREN: CH. E. DUTILH, H. A. W. KLINKHAMER, J. A. SCHOUTEN, J. P. VALKEMA BLOUW, F. A. VENING MEINESZ.

Vrijdag

28 Sept. '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W.
UITGEVER DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.
Het adres voor redactie en administratie is:
Vlamingstraat 34.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 2 October, des middags om 4 uur.

REDE

GEHOUDEN DOOR

den President van het Delftsch Studenten-Corps,
den Heer W. C. KORTHALS ALTES,
bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden,
op Vrijdag 28 September 1906.

Mijne Heeren, Senatoren, Honorair-Senatoren, Leden der Corpscommissiën, Bestuurderen der Vereenigingen, Leden van het Delftsch Studentencorps!

De groentijd ontleent zijn beteekenis niet alleen aan den invloed die hij op de personen welke lid van ons Corps willen worden, heeft, maar ook aan de omstandigheid, dat gedurende dit tijdsverloop het corpsleven zich verheugt in een grootere belangstelling dan gemeenlijk. Hij vestigt den indruk van het gemeenschappelijk werken voor een ideaal.

Al begrijp ik dat zuiver plichtsbefef niet de drijfveer van allen was tot deelname aan den groentijd, al weet ik dat vele dezen tijd misbruiken, hem aanwenden tot laag zelfvermaak, toch meen ik te mogen veronderstellen dat bij het meerendeel der hier aanwezige hoogere motieven hebben voorgestaan, omdat de ernst van deze plechtigheid voor hen anders weinig aantrekkelijk zou zijn.

Nadat ik dit vermoeden heb uitgesproken, zult Gij begrijpen van welk een groote waarde uw talrijke opkomst voor mij is, hoe dankbaar ik aan U een hartelijk welkom toeroep.

Wanneer men veel voelt voor een bepaalde zaak verheugt men er zich over geestverwanten te ontmoeten, hoeveel grooter wordt deze blijdschap wanneer het welslagen hiervan afhankelijk is.

Ik hoop dat Uwe groote belangstelling mij de kracht zal geven om te doen wat gij van mij verlangt. Moge ik er in slagen overeenkomstig Uw verlangen aan deze plechtigheid beteekenis te verleenen.

Candidaat-leden.

Er zijn oogenblikken in het leven waarin wij dieper voelen dan anders, waarin wij als het ware in aanraking komen met de diepste mysteriën van ons bestaan, waarin wij een zijn met het oneindige heelal.

Ik weet niet of gij de schoonheid van zulke oogenblikken bewust kent, of gij hun versterkende en opheffende invloed hebt mogen ondervinden, dan zoudt gij begrijpen wat ik bedoel.

Gij allen hebt wel eens op een helderen avond alleen gestaan onder den ontzachelijken sterrenhemel. Heeft toen de grootschheid waarin de wereld zich vertoonde niet een emotie in U gewekt, die in diepte verschilde van uwe alledaagsche gevoelens? Hebt gij toen niet uw kleinheid gezien en tegelijk daarmede een zuiveren indruk van U zelf gekregen?

Te veelvuldig zijn onze oppervlakkige neigingen, onze aangeboren verlangens en kleinmenselijke plichten dan dat wij dikwerf met ons zelf kunnen zijn buiten dit alles om. Wij worden omringd door leed en zorgen, door dagelijksche beslommeringen en slechts wanneer dit leed zoo groot is dat het weet door te dringen tot onze innerlijke persoonlijkheid, komt over ons de rustige ernst waardoor deze oogenblikken zoo wonderlijk schoon worden.

Eigenaardig is het dat wij dezen dieperen zelfinkeer zelden opzettelijk zoeken en dat wij de louterende invloed die hiervan uitgaat slechts nu en dan ondervinden, slechts wanneer ons gemoedsleven in beroering wordt gebracht en opgeheven door vriendschap, kunst, natuurschoon of liefde.

De gemoedsaandoeningen die ons dan overheerschen, ontslaan ons van den druk der lagere begeerten en wenschen, zoodat wij in onmiddellijke aanraking komen met het beste dat in ons is, met wat wij in eeuwigheid zijn, om daaraan te vragen wat goed en waar is.

Toen ik van te voren voor mij zelf overdacht hetgeen ik thans tot U zal zeggen, was ik mij bewust van den ernst van deze samenkomst. Ik begreep dat ik hiermede had te vervullen mijn hoogsten plicht van den groentijd en tegelijk daarmede werd het mij duidelijk dat ik dit niet zou kunnen doen door mij slechts te geven met mijne vele tekortkomingen en gebreken, maar dat ik mij, teneinde deze taak zoo goed mogelijk te kunnen vervullen, zou moeten verheffen boven dengene die ik dagelijks ben.

Want de woorden waarmede gij uw studententijd zult binnengaan mogen niet doordrongen zijn van de onwaarheid waarmede wij dikwerf anderen en ons zelf bedriegen, evenmin mogen zij beheerscht worden door lagere gedachten, maar moeten vertolken de zuiverste denkbeelden, die welke thans voor U het heilzaamst kunnen wezen. Mij bewust van den grooten plicht die op mijn schouderen is gelegd, heb ik getracht mij zoo goed mogelijk rekenschap te geven van hetgeen ik hier laat volgen en heb ik al het mogelijke gedaan om door te dringen tot de grootste diepten van mijn eigen persoonlijkheid, teneinde mij slechts te laten leiden door waarheid en zuivere beginselen. Laat het feit dat in deze oogenblikken een mensch U geeft van het beste dat in hem is, voor U een aanleiding vormen het gesprokene later nog eens rustig te overdenken.

Allereerst wil ik U een geschiedenis vertellen van drie vlinders. Zij is eenvoudig en mist de samengesteldheid van de levensgeschiedenis der menschen, aangezien eenen vlinder slechts weinig wegen openstaan om te streven naar zijn geluk.

Toen de eerste vlinder zijn lichaam volgroeid voelde en zijne vleugels krachtig genoeg waren om hem te dragen, verbrak hij den donzigen wand, die hem had omgeven, die hem beschermd had tegen storm en regen en was hij vrij om te vliegen waarheen hij wilde.

Dit geschiedde terwijl de zon op het punt stond achter den kim te verdwijnen. Hij genoot van de gulden stralen waarmede de dalende vuurbol het aardrijk overgoot en voelde zijne krachten toenemen. Maar het duurde niet lang of hij kwam onder den invloed van de berustende kalme smart, die heerscht in de natuur bij het vallen van den avond. Hij begreep dat het klagend gefluit der lijsters bij hun rusteloos vliegen van boom tot boom een uiting van droefheid was. Steeds duisterder werd het om hem,

hij gevoelde zich koud en verlaten en wist niet waar hij heen moest gaan, toen er op eenmaal een licht ging gloeien. Ah! dacht hij, nu zal het geluk wederkeeren en hij vloog er blijde naar toe. Bij het maderen kwam een weelderig gevoel van warmte over hem, totdat hij plots zijne vleugels brandde en op den grond viel.

De tweede vlinder verliet de pop bij het aanbreken van den dag. Hij zat op een dauw-vochtig blad te midden van den grauwen ochtend, verlangend naar warmte en licht. Het duurde echter niet lang of hij zag de klater gouden zon boven den horizon uitkomen, hetgeen hem met zulk een blijdschap vervulde, dat hij jubelend opsteeg met den leeuwerik het licht te gemoet. Hoog in de lucht fladderde hij rond in den zonneshijn en werd daar gedood door een vogel.

De derde vlinder begon zijn loopbaan overdag, hij kreeg zijn vrijheid te midden van het heerlijke zonnelicht en genoot er met graagte van. Hij vloog van bloem tot bloem om honig te zoeken en ging bij het vallen van den avond kalm ter ruste, in het vertrouwen dat de volgende dag hem wederom voedsel zou verschaffen.

Hoe eenvoudig verloopt het leven van deze vlinders. Er is slechts een enkel oogenblik van verlangen, daarna een korte strijd met den dood.

Ik gaf de vertelling dan ook slechts om U te doen zien hoe weinig inhoud het bestaan van een levend wezen somtijds kan hebben, hoe moeilijk het ons dan valt te zeggen welke beteekenis zulk een leven en streven heeft gehad.

Kan het U niet als de vlinder gaan die zijne vleugels brandde? Zullen vele onder U, die gedurende korten tijd de schoonheid van het leven hebben aanschouwd, wier gemoed tijdelijk gelouterd werd door hogere idealen, zich, nadat dit alles wederom onderworpen is aan de dagelijksche sleur, niet ongelukkig gaan voelen, om daarna te gronde te gaan bij een streven naar een onwaar geluk, een valschen schijn?

Is het onmogelijk dat enkele van U, in wier leven nog nooit schoonheid binnendrong, bij het eerste aanschouwen zoo geweldig worden aangegrepen, dat zij slechts willen leven met hetgeen hiermede verband houdt. Zij zullen dwepers worden die de wereld anders willen dan hij is, die niet willen weten dat er zonder laagten geen hoogten kunnen zijn en liever leven in een wereld van schijn dan van waarheid.

Maar wat zegt gij dan wel van het lot van den derden vlinder? Hij vindt bevrediging bij zijn zoeken naar honig in den zonneshijn. Is in dit leven groei of verheffing te ontdekken? Hoopt gij dat uw leven ook zoo zal zijn? Er ligt iets aantrekkelijks in de tevredenheid, den ijver, en het kalme geluk waarmede hij dagelijks zijn plicht doet. Maar zoudt gij als mensch, indien gij U met de vervulling van een overeenkomstigen plicht tevreden stelt, niet andere verzaken? Zou uw leven zich dan niet beperken tot de tijdelijke instandhouding van uw lichaam en gelooft gij niet dat het nog wel een andere beteekenis kan hebben.

Van deze vraag aan U allen gesteld zal een gedeelte zich later nimmer, althans zelden rekenschap geven. De onderzinking heeft helaas geleerd, dat na afloop van den groentijd een aantal onzer nieuwe leden wederom terugkeert naar het dorre land waar zij vroeger woonden, zich slechts bezig houdende met studie, afgewisseld door oogenblikken van ontspanning. Tot hen dringt niets door van hetgeen andere bezielt en doet leven.

In de maatschappij gekomen sluiten zij zich spoedig aan bij den kring van bekrompen vakmensen, worden misschien verdienstelijke ingenieurs, mannen met een wereldreputatie op het gebied der techniek, maar in hunne menschenlijke ontwikkeling staan zij niet boven den schooljongen.

Ik acht deze menschen niet alleen een gevaar voor de samenleving omdat hun bekrompenheid, doordat zij samengaat met groote kennis op een bepaald gebied, veel kwaad kan stichten, maar ben ook steeds vervuld van medelijden met de armzaligheid van hun bestaan, terwijl ik niet begrijp, waarom hun leven zoo dor moet zijn. En nu vraag ik U, is er een groot onderscheid tusschen zulk een lot en dat van den derden vlinder? Ik denk hier niet aan levensduur of materiele prestaties, maar aan bezieling en de wijze waarop de beide wezens streven naar hun geluk.

Voordat gij deze zaal hebt verlaten, zult gij verkregen hebben, het schoonste wat den mensch kan worden gegeven: zult gij vrij zijn.

Dan zult gij op U zelf staan te midden van het leven, het rijke jonge leven.

Het zal op U aanstormen als een woelige geweldige zee, een zee van kracht en van weelde, een zee van lichtend gouden verrukking, een zee van grauwe verschrikking en doffe smart.

Gij zult U werpen in de golven, die U heffen huizen hoog, om dan te rollen over het strand, daar uiteen te spatten en U achter te laten, met schuim overdekt.

Het rijke jonge leven, dat over U zal komen in een windstille nacht. Gij wandelend in het woud bij maanlicht, rustig genietende van de heilige stilte der natuur, waarin alles met een zacht liefelijk licht overdekt is, uw denken beheerscht door den plechtigen ernst die met deze teedere omgeving overeenstemt.

Het rijke jonge leven dat twee jeugdige menschen vervult in het oogenblik waarop zij voor het eerst elkander toevertrouwen, hetgeen hun diepste zelf beroert. Welk een warmte is er in hun beider gemoed, terwijl de eigen waarheden overgaan van den een naar den ander.

Nogmaals denk ik terug aan de vlinders. Ik denk aan het oogenblik waarin zij de pop verlieten.

Gaat er met U niet hetzelfde gebeuren?

Nog slechts weinige minuten en gij drijft op eigen wieken als een jonge arend in de lucht, ver beneden U latende den huiselijken kring, het dons-zachte omhulsel dat U beschermde tegen aanvallen van buiten, maar tegelijk belemmerende in uwen groei en bewegingen. Thans schudt gij dit alles van U af en zijt gij vrij te vliegen waarheen ge wilt.

Zult gij U laten verleiden door een valschen schijn, U laten dooden door een te hevig verlangen, of zult gij de vensters uwer ziel gesloten houden voor het licht dat er warmte en helderheid kan brengen?

Ziet hoe wij menschen voordat wij vliegen, overwegen welke richting wij uit moeten gaan, om zodoende ons levensdoel bewust te kiezen. Onze gedachten en gevoelens verkennen en banen den levensweg, zij zijn de stralen die den duisteren toekomst welke ons omgeeft met een hellen schijn belichten.

Hierdoor onderscheiden wij ons van den vlinder, wiens levenslot geheel beheerscht wordt door de omstandigheden waarin hij is geplaatst.

Van weinig beteekenis zou echter de invloed zijn van ons denken, indien wij daarmede alleen stonden te midden van het leven, indien het ons niet gegeven was indrukken van het verleden te ontvangen en voort te bouwen op het geen reeds door anderen werd ontdekt. Dat wordt ons mogelijk door de inwerking op ons van het geschrevene en gesprokene woord en zoo kunnen wij beseffen dat wij onze redelijkheid voornamelijk te danken hebben aan onzen geestelijken omgang met andere menschen.

Begrijpt gij thans wat het voor U kan zijn dat gij bij het begin van Uw studententijd deel zult behooren tot een instelling, die het U gemakkelijker zal maken met uwe medemensen in aanraking te komen, dat gij dan lid zult zijn van het Delftsch Studentencorps.

Het is een vereeniging van jonge mannen komende uit verschillende kringen der maatschappij, samengehouden door het streven naar een gemeenschappelijk doel. Zij komen in Delft om voor ingenieur te studeeren en willen door aaneensluiting hun eigen menschwording en die van anderen bevorderen, gezamenlijk de gezelligheid en ontspanning waaraan zij behoefte hebben, in het leven roepen en zorg dragen voor de behartiging hunner gemeenschappelijke belangen.

Dit is in het kort gezegd de hooge beteekenis en het doel van onze corporatie, hetwelk zij tracht te bereiken door vereenigingen van allerlei aard onder hare leden te erkennen en in stand te houden.

Deze vereenigingen houden zich meer in het bijzonder bezig met de ontwikkeling van lichaam en geest, met het bevorderen van kunstzin, gezelligheid en omgang. Zoo werkt het Corps den omgang zijner leden in de hand, door socie-teits-, vereenigings- en clubleven en geeft er inhoud aan.

Onmogelijk is het mij hier uitvoerig uiteen te zetten welke beteekenis het Corpslidmaatschap voor U allen kan hebben. De ontwikkeling van iedereen zal er op een bepaalde manier door beïnvloed worden, die afhankelijk is van uwe belangstelling en aanleg. Ik wil mij daarom bepalen tot de bespreking van enkele punten van meer algemeen belang.

Indien de groentijd U tot het besef heeft gebracht, dat gij U zelf nog niet voldoende kent, doordat hij karaktertrekken in het licht heeft gesteld, van wier bestaan ge niet wist, dan heeft hij U geleerd hoe gij moet voortwerken om tot zelfkennis te komen.

Hoevelen uwer hebben hier openlijk moeten bekennen dat zij in het geheim, zonder dat zij er iemand over durfden spreken, dingen deden die zij zelf slecht en laag vonden. Hebben zij tegelijk met deze bekentenis gevoeld hoe heilzaam het is voor eigen fouten openlijk uit te komen. Wanneer thans alles wat U een onwaar voorkomen gaf van U is afgevallen en gij zodoende wederom eerlijk tegenover de menschen staat, dan zijt gij in een hogere sfeer uwer menschwording gestegen. Al bent gij daarbij tot de overtuiging gekomen, dat al wat U vroeger bevredigde laakbaar is, zoodat gij niets meer denkt over te houden, dan nog zijt gij verder dan voorheen. Want dan zult gij het schoonste in U zelf ontdekken, zult gij iets vinden, dat is als een fonkelreine diamant, onaangetast door het vuil dat hem bedekte, doordat gij van dat oogenblik af aan zult weten dat gij een eigen persoonlijkheid bezit, wier groei wel lang belemmerd werd door het onkruid dat haar dreigde te verstikken, maar waarvan de kiem thans uit kan groeien tot een schoone plant.

Hebt gij gedurende den groentijd nooit in strijd met uw eigen denkbeelden gehandeld, ten einde de sympathie van de studenten ontgroeniers deelachtig te worden, of U uit voorgelegde moeilijkheden te redden? Thans minacht gij wellicht Uzelf erom, maar zult gij later nooit in dezelfde fout vervallen? Hoevele loopen hier rond wier woorden en daden slechts voortspruiten uit het verlangen om bij anderen gezien te zijn en die liever komediespelen tegenover iedereen dan zichzelf te geven. De neiging om tot deze minderwaardigen te gaan behooren is in U, — drijf haar uit.

Neem U in dit oogenblik voor steeds eerlijk in uwen omgang te zijn, opdat gij het aantal niet vermeerdert van hen, die huichelen, achter den rug van anderen kwaad spreken en die het hun medestudenten kwalijk nemen, indien zij hun zonder omwegen zeggen waar het op staat.

Het stemt mij droef openlijk te moeten erkennen dat ook in onze studenten-maatschappij vele helaas niet rond en eerlijk zijn. Help mij door uw persoonlijk optreden dit kwaad bestrijden.

Eigenaardig is het dat dit gemis aan openhartigheid zich niet beperkt tot degenen die daardoor fouten trachten te verbergen, maar tevens optreedt in een geheel anderen vorm bij personen die huiverig zijn om te spreken over hetgeen, waardoor het beste dat in hun is, getroffen wordt.

Nu ontken ik geenszins het bestaan van gedachten en gevoelens, die bij hun geboorte van zulk een teedere schoonheid zijn, dat wij hun nadeel zouden toebrengen wanneer wij ze oogenblikkelijk tegenover anderen uitten en ik acht het van belang somtijds bepaalde emoties in den aanvang geheel alleen te doorleven, om daarmede bij te dragen tot de intensiteit van ons gemoedsleven en de kracht van ons karakter. Dit ontslaat ons echter niet van de verplichting den schroom te overwinnen, die openhartigheid onmogelijk maakt.

Tracht in de eerste plaats uwe clubgenoten te leeren kennen, laat geen gelegenheid daartoe ongebruikt voorbij gaan, opdat uw club spoedig uw tweede tehuis zal zijn.

Viert samen feest, geniet uw vrijheid, gaat hand in hand rond te midden van het nieuwe dat U omgeeft, dan zult gij tevens bij elkander steun kunnen vinden in moeilijke oogenblikken en droeve tijden, of wanneer gij van den rechten weg zijt afgedwaald.

Beperk U echter niet tot deze betrekkelijk bekrompen kring, maar richt uw blik naar de vereenigingen waartoe het corpslidmaatschap U toegang verschaft, inzonderheid naar de Sociëteit Phoenix. Daar kunt gij in aanraking komen met een uitgebreiden kring van kennissen en kunt gij nieuwe vrienden vinden.

Sluit gij U te veel op in uw club, dan zult gij de verbrokkeling onzer gemeenschap in de hand werken en zal de sociëteit spoedig ophouden te zijn, het centrum van gezelligheid waar wij elkander kunnen ontmoeten.

De tijden schijnen voorbij van het onbezorgde studentenleven, een gevoel van verantwoordelijkheid overheerscht steeds meer ook onze jongere gemoederen en doet ons dikwijls een afkeer krijgen van baldadigheid of onbezonnen vreugd. Hiermede behoeft echter geenszins een verzwakking van ons corpsleven gepaard te gaan.

Een ieder is het duidelijk dat wij tengevolge van de toename van het aantal studeerenden, bij het zoeken van betrekkingen onze hoop steeds minder op Nederland moeten vestigen, maar ook buiten de grenzen van ons vaderland een plaats moeten kunnen veroveren. Hiervoor is noodig ernstige studie, maar tevens de breede ontwikkeling die het Corps U kan geven.

Bedenk hoe onze studentencorpsen ver staan boven de buitenlandsche en draag er het uwe toe bij om deze plaats te handhaven.

Nog steeds leven wij in een tijd van overgang, omdat wij ons nog niet aangepast hebben aan ons grooter ledental en ruimere sociëteit.

Er zijn thans verschillende groepen van personen die niet met elkander in aanraking komen, hetgeen met de beginselen, welke aan ons corps ten grondslag liggen, niet overeenstemt, maar nog de onvolkomenheid van den nieuwen vorm is. Zoo ook de betreuenswaardige toestand dat een groot aantal lid is, zonder de minste belangstelling voor onze vereeniging te hebben.

Nu acht ik het onmogelijk, dat wij elkander allemaal in den dagelijkschen omgang ontmoeten, het nut hiervan zou bovendien zeer twijfelachtig zijn, maar wel kunnen wij iedere gelegenheid die de uiteenlopende groepen tot elkaar brengt en vereenigt, dankbaar aangrijpen.

Zulke gelegenheden doen zich voor bij het strijden voor gemeenschappelijke belangen, wanneer wij iets tot stand willen brengen dat alleen door samenwerking kan worden bereikt en bij onze feesten.

Met leede oogen zie ik het dan ook aan, dat onze gemeenschappelijke feesten thans ernstig worden bedreigd. Want wat is schooner dan dat wij samenkomen om de gebeurtenissen, die voor ons allen beteekenis hebben, te herdenken?

En moeten wij het dan lijdelijk aanzien dat die samenkomen steeds meer beperkt blijven tot eene kleine minderheid, omdat de anderen zich niet thuis voelen in de stemming die daar heerscht?

Voelt gij niet dat een dergelijke toestand slechts door lafhartigheid bestendig wordt.

Gij vindt wellicht den huidigen vorm onzer feesten te ruw, ook ik zou de tot standkoming van een meer beschaafden vorm toejuichen. Geef mij uw steun om deze in het leven te roepen, maar trek U nooit terug omdat het gedrag van anderen U tegen de borst stuit, dat is lafheid, den student onwaardig. Wij behooren allen tot eenzelfde vereeniging, die ingericht moet zijn overeenkomstig de wenschen der meerderheid en dat wordt slechts mogelijk indien wij hier allen samenkomen om onze persoonlijke inzichten aan te bieden en van het recht gebruik maken om onze overtuiging te doen gelden.

Onder alle gevaren die uw jonge leven bedreigen is er een zoo verstrekkend in gevolgen, zoo afschuwelijk van gedaante dat ik er niet stilzwijgend aan voorbij kan gaan.

Ongetwijfeld hebt gij er gedurende den groentijd al veel over moeten hooren, heeft men U de meest uiteenlopende opvattingen verkondigd over de verhouding tusschen man en vrouw en alles wat daarmede verband houdt.

Mij ontbreekt de gelegenheid over dit onderwerp uitvoerige beschouwingen te geven, waarom ik U thans slechts dringend wil verzoeken op dit gebied nooit een stap te zetten zonder hem wel overwogen te hebben. Dat mag ik van U vragen omdat een enkele onbezonnen daad hier een beslissende en blijvende invloed op uw geheele verdere leven kan hebben.

Zult gij eens niet een vrouw ontmoeten, die gij boven alle andere liefhebt, die uwe idealen kent en deelt en waarmede gij U zult willen vereenigen om de rijkdom van uw beider leven te verhoogen? Welnu om die verhouding te doen zijn overeenkomstig uw beider verlangen, zult gij uwe hartstochten moeten kunnen bedwingen, en ze onderwerpen aan uwe hogere gevoelens. Bedenk wat het voor U zal zijn wanneer gij niet met haar kunt gaan, omdat gij de kracht mist in vrede met uw eigen zelf te leven. Denk aan de smart welke gij over de vrouw die gij liefhebt zult laten komen door deze bekentenis.

En wanneer dan enkele onder U toch moeten vallen, laten deze dan niet den rechten weg vergeten, dien zij eenmaal hebben bewandeld.

Moge hun leven dienstbaar gemaakt worden aan het pogen om het verlorene terug te krijgen.

Tracht dan niet alleen uw lichaam te beheerschen, maar drijf tevens alle slechte gedachten uit, opdat gij uw reinheid herwint. Dan zult gij eenmaal als een herborene tegenover de liefste staan, het zal haar smarten te moeten hooren

van de smet die op uw verleden rust, maar de inmiddels verworvene kracht maakt het U mogelijk haar open tegemoet te treden.

Nog een enkele steen en den afgrond is overbrugd, die ons gescheiden hield.

Storm dan uw studententijd vol blijdschap binnen, jubel bij het verkrijgen uwer vrijheid, dan weet ik dat gij veel schoons van deze nieuwe periode verwacht.

En wanneer enkele onder U te hevige slagen van den groentijd hebben gekregen dan dat zij uit zichzelf vroolijk kunnen zijn, laten deze zich dan toch vooral niet ver van de feesten houden die hier in de eerste dagen zullen daveren, opdat zij daar, tegelijk met het vertrouwen dat ook hun leven eens gelukkig en schoon kan zijn, den opgeruimden blik herwinnen die past bij onze jeugd.

Candidaat-leden.

Indien ik er in geslaagd ben te naderen tot uw diepste persoonlijkheid, om daar de overtuiging te vestigen dat er in het land van vrijheid dat Gij thans binnentreedt, een groote verantwoordelijkheid op U rust en U daarbij een

indruk heb gegeven van de beteekenis van uw studententijd en de invloed die het D. S. C. daarop kan uitoefenen, om U zodoende te beletten dat gij in blindheid het studentenleven zult binnentreden, dat voor mij van zulk een onschatbare waarde is geweest, dan is mijn innigste wensch vervuld.

Ik verzoek U thans allen op te staan.

Ontvang dan van mij het hooge recht met ons samen te gaan in lief en leed, het recht om lid te zijn van het Delftsch Studenten Corps.

Tracht steeds overeenkomstig uwe plichten als mensch van dit recht een zoo goed mogelijk gebruik te maken.

Bedenk in dit oogenblik van ernst dat er tevens een plicht op Uw schouderen rust, de plicht om overeenkomstig uwe beste krachten bij te dragen tot de instandhouding en den bloei van de vereeniging, waarvan gij deel zult uitmaken.

En thans, Candidaat-leden, moogt Gij de pop verlaten.

Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van het Delftsch Studenten Corps.

Het Gedenkschrift

van de Koninklijke Akademie en van de Polytechnische School, uitgegeven ter gelegenheid van de oprichting der Technische Hoogeschool, door Mr. H. H. R. ROELOFS HEYRMANS samengesteld, met medewerking van verscheidene Hoogleeraren der T. H. S. en van oud-leerlingen der P.S., versierd met een **groot aantal platen** en de **portretten** (o. a. **van alle Hoogleeraren aan de T. H. S.**) zal **ZEER BINNENKORT** verschijnen.

Onder de verschillende bijdragen behoort ook „De verhouding van het Delftsch Studentencorps tot de Kon. Akademie en de Polytechnische School” door W. J. HOFFMAN J.Jz.

Prijs op velin papier gedrukt en in linnen band gebonden f 12,50.

„ **op oud-Holl. papier gedrukt, en in perkamenten band geb. f 30,—.**

Na 1 October worden deze prijzen verhoogd tot f 15,— en f 35,—.

Het laat zich aanzien dat dit belangrijke Gedenkschrift spoedig zal zijn uitverkocht.

Spoedige bestelling is dus zeer aan te bevelen.

**Uitgave van den Technischen Boekhandel J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33.**

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 28 SEPTEMBER 1906. No. 34.

Wereldtaal en Esperanto.

Velen zijn zeer sceptisch gestemd tegenover het denkbeeld van een wereldtaal in het algemeen, waarvoor tegenwoordig de strijd weer zeer levendig is geworden en vooral voor een bepaalden vorm, het Esperanto. Waaraan moet dit scepticisme geweten worden?

Zeer dikwijls aan de verkeerde opvatting van de zaak, waarbij gedacht dat men met een wereldtaal een taal bedoelt, welke in de plaats moet komen van alle bestaande talen op de wereld. Dat dit werkelijk onmogelijk is, blijkt zonder nader betoog, de volken zijn veel te veel aan de eigen taal gehecht om deze zoo maar prijs te geven voor een kunstmatige. Dat is dan ook in het geheel niet de bedoeling, de wereldtaal moet worden de tweede taal voor elk volk, de taal, gebruikt in 't verkeer en den handel met andere volkeren van allerlei stam. Dat dit denkbeeld niet gek en evenmin nieuw is, blijkt uit het feit dat de negerstammen van midden-Afrika er verkeerstalen op na houden, samengesteld uit de meest gebruikelijke woorden van de vele dialecten daar in gebruik. Zonder deze zou een onderlingen handel op groote bezwaren stuiten.

In plaats van Fransch, Duitsch en Engelsch, dat we tegenwoordig op onze scholen leeren, zal in de toekomst de eene wereldtaal in de plaats treden, in alle landen op de lagere scholen onderwezen, zoodat men er dan overal in het buitenland mee terecht zal kunnen. Welk een besparing in het zoo overladen onderwijs, en welk een gemak voor internationale congressen, wetenschappelijke tijdschriften en boekwerken.

Leest eens de warme pleitrede door Prof. Ostwald erover gehouden te München, uitgekomen onder den titel: „Die Weltsprache”, tegen den luttelen prijs van 10 pf. verkrijgbaar. De reden waarom niet een der bestaande talen voor het doel bruikbaar is, b.v. het Engelsch, is dat een kunstmatige taal veel eenvoudiger kan zijn, met een minimum grammatika (zonder uitzonderingen!) met een uitspraak die zoo min mogelijk moeilijkheden voor alle volken oplevert en waarvan de woordenlijst samengesteld is uit tegenwoordige levende talen, zoo eenvoudig en regelmatig mogelijk. Bovendien zou het Engelsch als zoodanig een ongewenschte vermeerdering van den invloed van het Angelsaksische ras met zich brengen.

Een andere reden van scepticisme is het mislukken van het Volapük, een der meest bekende uitingen op het gebied van werelddalen. Deze mislukking ligt aan 't Volapük zelf en bewijst niets tegen de mogelijkheid van een wereldtaal. Het Volapük bezat niet de noodzakelijke voorwaarden voor levensvatbaarheid, het was veel te moeilijk, te weinig internationaal, en stelde te groote eischen aan 't geheugen. Zoo zijn er nog een groot aantal andere would-be werelddalen, die niettegenstaande veel reclame, in haar geboorte gesmoord zijn.

Een derde categorie menschen, die zich uitputten in tegenwerpingen, of die er niets voor „voelen” zijn zij die, 't zij uit conservatisme, 't zij uit eeuwig pessimisme in gevallen waar het om het bereiken van een groot doel gaat, in hun laksheid de grootste belemmering op den ontwikkelingsweg zijn. Dezulken zijn eigenlijk geen nadere beantwoording waardig, laat hen maar eens denken over de macht van het aantal.

Bij de wereldtaal is het een internationale strijd, waarvoor millioenen noodig zijn en die ook gevonden zullen worden. Als eerste resultaat zij genoemd de commissie, tijdens de tentoonstelling van 1900 te Parijs gevormd. Elke geregelde vereeniging kan na instemming met het doel dezer commissie er lid van worden en een vertegenwoordiger benoemen. Reeds 170 vereenigingen uit alle landen traden toe. Het doel is uit te maken welke wereldtaal aan de gestelde eischen voldoet, deze aan te nemen en dan met een vast doel voor oogen den strijd voort te zetten.

Het schijnt bijna zeker te zijn, dat de internationale commissie van onderzoek, waarover in 't vorige gedeelte gesproken werd, het Esperanto als de algemeene wereldtaal voor de toekomst zal erkennen. Niet alleen om den grooten aanhang (men spreekt van ruim een half miljoen esperantisten), die het zich reeds verworven heeft, doch veel meer

om de werkelijke doeltreffendheid. Ziehier eenige oordeelen van bekende mannen:

Max Müller: „Ich muss der Sprache Esperanto sicherlich den ersten Platz unter ihren Konkurrenten zuteilen”.

Leo Tolstoj: „Die Opfer welche jeder Mensch unserer europäischen Welt bringt, indem er einige Zeit dem Studium des Esperanto widmet, sind so klein, und die Resultate, welche damit erzielt werden können, so gross, dass man es sich nicht versagen kann, dieser Versuch zu machen”.

Verder zegt hij nog in een open brief dat hij het Volapük zeer samengesteld, het Esperanto daarentegen zeer eenvoudig had gevonden.

De uitvinder is een Russisch arts, Dr. Zamenhof te Warschau, die na langdurige toepassing van zijn taal op het vertalen van boeken aller aard, haar onder bovengenoemden naam de wereld inzond.

Spoedig vormde zich een Esperantisten-vereeniging met onderafdeelingen in de meeste landen, bij ons onder den naam „La estouto estas nia”. Deze afdeeling heeft reeds verschillende Nederlandsche werkjes het licht doen zien als propaganda- en als leerboeken, waaraan ik eenige nadere bijzonderheden zal ontleenen. In Frankrijk alleen telt het Esperanto reeds vele duizende aanhangers, ook Engeland is een van de hoofdmiddelpunten der beweging, welke zich voorloopig uit in 't houden van congressen, het uitgeven van vertalingen en tijdschriften. In 15 landen verschijnen reeds bladen in de nieuwe taal; bij ons is het de „Holonda Pioniro”, terwijl een te Parijs verschijnend tijdschrift, de „Internacia sciencia Revuo”, waaraan bekende geleerden als Becquerel, Berthelot, Förster Ramsay meewerken, onze bijzondere aandacht verdient. Nu nog eenige bijzonderheden over de taal zelf. De uitspraak der medeklinkers is nauwkeurig omschreven, terwijl die der klinkers volgens de dubbele schrijfwijze is. Zoo zal de a steeds aa klinken, ook in gesloten lettergrepen; de u wordt uitgesproken als oe; de eenige tweeklanken zijn au en eu, uitspreken als auw en euw. Zoo zal dus de naam van bovengenoemd tijdschrift klinken als: ienteernaatsia stsieentsa reewoeo. Van een fonetische spelling kan natuurlijk niets komen, daar dan de schrijfwijze in verschillende landen zou gaan verschillen en het internationale er af gaan. Alle zelfstandige naamwoorden gaan uit op o, de bijvoeglijke op a, en zoo elke soort een bepaalden uitgang. Van de mannelijke woorden worden de vrouwelijke gevormd met ino, dus: knabo=jongen, knabino=meisje, patro=vader, patrino=moeder. Door middel van zulke uitgangen worden heele woordenrijen van één stam afgeleid; zoo is bijvoorbeeld sana=gezond, malsana=ongezond. Internationale uitdrukkingen zijn zooveel mogelijk behouden; telegrafo, doktoro, adreso, marmoro, statio, enz., zijn het bewijs er van. Als eenigen meervoudsuitgang hebben we de j, bonaj hundoj=goede honden. Het lidwoord is steeds la, de telwoorden zijn: unu, du, tri, kvar, kvin, ses, ok, nau, dek, cent, mil, millions.

Wie er verder belang in stelt verwijs ik naar de in den handel zijnde boeken, waarvan de studie zeer interessant en aanbevelenswaard is. Voorzitter van de voor een jaar opgerichte Nederlandsche Esperantisten Vereeniging is de heer Dreves Uitterdijk te Hilversum, het secretariaat is gevestigd te Utrecht W. Barentzstraat 20 bis. Met een herhaling van den raad van Tolstoj kan ik slechts eindigen.

Vk.

Antwoord

aan Fx., J. B. H. Coenen en A. de Stoppelaar.

Fx. is het geheel met mij eens, is echter optimistischer ten opzichte van de mogelijkheid om alle gevaar door de wijze van examineeren te keeren.

J. B. H. Coenen zegt in zijn stuk, dat het onnoodig is op mijn stuk in te gaan en verklaart, het er-op-in-gaan nog eenigen tijd uit te stellen! Verder spreekt hij over eene „daad van vijandschap”, en wekt mij op tot ondubbelzinniger schrijven. Ik ontken, dat men bij eenigszins behoorlijk lezen een „daad van vijandschap” in mijn stuk kon vinden, hoogstens eene raadgeving voor de te kiezen richting met twijfel of het Bestuur der vereeniging die richting ook denkt in te slaan.

De heer de S. houdt een overweldigend betoog, geeft mij echter op mijne vragen geen antwoord. Het overgrootste deel

van mijn stuk was gewijd aan de vraag, hoe een gedrukte handleiding b.v. voor Toegepaste Mechanica zou moeten zijn ingericht. Hier gaat geen der beide heeren ook maar eenigszins op in; alleen wordt mij gewezen op in-der-tijd daarover in het S.W. verschenen artikelen, waar zeer zeker geen voldoende antwoord uit te vinden is, daar men zich toen noodzakelijkerwijs moest beperken tot algemeene beschouwingen en ik nu juist een zeer bepaald college aan bespreking onderwerp.

Als een der beide Heeren nu eens tijd zal vinden eenig licht te werpen op de wijze waarin het Bestuur der Handleidingen-vereening de dictaten over Toegepaste Mech. denkt in te richten, dan zou daardoor zeer zeker eenig nut kunnen worden gesticht, wat even zeker wel niet het geval zal zijn door een zich verdedigen tegen denkbeeldige vijandelijke aanslagen als in de beide artikelen in het vorig nummer wordt vertoond.

Ts.

Prof. Bolland's colleges.

Onder berichten en mededeelingen staat de regeling der colleges van Prof. Bolland waarop ik even de aandacht wil vestigen. Voor wie voelt, dat 't voor hem noodig is te leeren nadenken over iets anders dan zijn zeer speciale vakstudie, voor wie wel eens bemerkt, dat niet alles waar was wat met positiviteit beweerd werd, dat er wel eens vragen bij hem opkwamen, die hij als onoplosbaar moest terugwijzen, voor dien is de studententijd wat hooger dan een (misschien aangename) periode tusschen schooljongen en ingenieur; 't is voor hem de tijd, dat hij zich zelf kan worden. Als schooljongen missen de meeste onzer de belangstelling en gelegenheid te leeren denken over wat boven 't gewone uitgaat. En als we Delft achter den rug hebben, komt zoo gauw al het spook der gevestigde opinie met zijn maatschappelijke voordeelen. De korte tusschentijd moet ons bewaren voor philisterdom in later leven, moet ons voor altijd boven eenzijdigheid uitbrengen.

'k Hoop dat er velen zullen zijn, die hun verplichtingen tegenover zichzelf voelen en inzien, dat hulp ook in deze zuivere denkingssfeer noodig is, wanneer we ons niet vermeten willen zelf oorspronkelijk alles te doordenken, wat door eeuwen heen doordacht is.

R. VER LOREN VAN THEMAAT.

NASCHRIFT.

Zooeven lees ik een uittreksel uit de brochure door prof. Jelgersma tegen prof. Bolland geschreven.

Vooraf wijdt hij uit over den verderfelijken invloed, uitgaande van de colleges van prof. Bolland. Hiervan wil ik slechts dit zeggen: Wie zich te zwak voelt om zelf te kunnen doordenken, wat een ander hem zegt, wie neiging heeft een evangelie te maken van eens anders woorden, laat hij wegblijven, hij wordt de minderwaardige volgeling.

Laat hij ook vooral de brochure van professor Jelgersma lezen, hij zal dan ook wel onder diens suggestie komend met vooroordeelen naar professor Bolland luisteren en zoo slechts hooren dien kant, die de bestrijding toont.

Wie waarlijk vrij denkt, zal de kracht hebben zonder vooropgezette meening te luisteren.

Zoo zal de schifting van zelf plaats hebben en prof. Jelgersma zal slechts de man zijn die de wan wat beter schudt.

Na lezing der brochure zelf kom ik er wellicht op terug.

R. V.

Prof. G. J. P. J. Bolland.

Naar aanleiding van het elders in dit blad te vinden bericht, dat Prof. Bolland Maandag a.s. zijne voordrachten hier ter stede weer zal heropenen meenen wij onzen lezers eene kleine bloemlezing niet te mogen onthouden van een hoofdartikel in de N.Ct. van 27 September over Prof. Jelgersma's „Open brief” aan Bolland.

Ook in Delft toch zullen weer groote aantallen optrekken om den grooten man te hooren, ook hier zal hij weer het zaad zijner woorden strooien in menig hoofd, waar het bij de meesten wel weer zal opgroeien en als vrucht leveren, wat het zaad was: „woorden van Bolland”, gewoonlijk

eenigszins gedegenereerd in verband met den minder geschikten bodem waarop het zaad viel. Tot deze velen schijnt zich hoofdzakelijk de open brief van Prof. Jelgersma te richten.

Wij citeren uit genoemd hoofdartikel ten eerste den aanhef:

„Goddank, dat eindelijk eens één uit den Leidschen „hoogleeraarskring in klare, verstandige en onzachtzinnige „woorden de studeerende jongelingschap is komen waar- „schuwen voor het gevaar, dat zij loopt, zich door Hegel's „aardschen stedehouder te laten beheksen.”

Verder:

„. . . Door Uw onderwijs wordt bij hen een eenzijdigheid „gekweekt en een dusdanige geringschatting voor ander „werk, dat het mij noodig schijnt, daartegen met ernst te „protesteren”.

„Gij overschat Uw eigen werk en onderschat dat van „anderen. . . Ten slotte is Hegel dan toch maar de „eigenlijke meester, de „verlosser van de gedachte” en „Bolland, hoe groot en eenig ook in het begrijpen van dien „onbegrepen, zijn napraten, zijn profet. Den filosoof „kan men, indien men er behoefte toe gevoelt, evengoed „zonder U als met U bereiken”.

„Het eerste jaar wordt men op B.'s colleges angehegelt, „het tweede behegelt en het derde durchhegelt”.

„Een student, die Uw colleges liep en vrij daarover „sprak, deelde mij mede, dat men eerst een stadium van „verwardheid door moest, dan duizelde het een gewoon „mensch voor de oogen; dat stadium van verwardheid en „duizeligheid moest men passeeren, langzamerhand begon „de dag aan te breken, tot men ten slotte onder klaren „hemel leefde”.

„Jelgersma vreest, dat hij in het stadium van verwardheid „zou blijven steken en maakt dan de vergelijking met een „kind, dat eerst een zuur gezicht trekt tegen den wijn, dien „daarna lekker gaat vinden en eindelijk in dronkenschap „helderheid en beter inzicht” meent te vinden”.

Eindelijk de slotwoorden:

„Het is een goed, een heilzaam werk, dat prof. Jelgersma „verricht heeft. Hij stelt zich ermee bloot aan allerlei „verdachtmaking en smaad, doch het zal hem licht vallen „die te dragen, indien zijn woord maar doordringt tot de „door het absolute licht van den Leidschen Logos verduisterde „hersen der reeds behegelden en de slechts angehegelden „nog weet te redden van „geestelijk bederf”.

Nu weet gij, wat U te wachten staat!

X.

BERICHT.

MAANDAG 1 OCTOBER zal

Professor BOLLAND

Zijne colleges, als vervolg op die van verleden jaar, hervatten, en wel des namiddags 3 uur in zaal 16.

Tevens zal Zijn Hooggeleerde aanvangen het College over „Godsdienst en Samenleving”, hetwelk speciaal met het oog op eerstbeginnenden zal gehouden worden.

Dit des avonds te 7 uur in zaal 16.

Men wordt verzocht precies om 3 uur en om 7 uur aanwezig te zijn.

Weerbaarheid.

Het bestuur van de Delftsche Studenten Weerbaarheid-vereening mocht l.l. Zaterdag 't genoeg smaken, de door hen zoo zorgvuldig voorbereide groenenwedstrijden, niet te zien bederven door al te slecht weer.

De groene gezichten keken dezen dag eenigszins opgeruimder dan gewoonlijk, wat wel zal gelegen hebben aan de zware vuurproef, den vorigen avond en nacht doorstaan op de oudejaars-donderjool. Zwaar was deze laatste aller donderjolen van dit jaar zeker geweest, want, oef, wat liepen er een gebaarde en oude kerels door de zalen.

De groenen keken eenigszins blijder dan gewoonlijk, wat zeker óók eenigszins tot oorzaak had, dat het terrein, waar de wedstrijden werden gehouden, nog meer geschikt was tot plaats voor volksspelen en slootjespringen, als het voetbalterrein van D.F.C., dat den vorigen middag eigenaardig kinderlijke spelen ten aanschouwe had gehad.

Aan 't schieten der groenen was, als gewoonlijk, niets bijzonders; er werd slechter en véél slechter geschoten dan 't vorige jaar, alleen zij 't vermeldenswaard, dat een vrij hoog geplaatst reserve-militair een heel raar figuur sloeg, maar dit is geloof ik wel héél bekend.

Ook dit jaar mocht Weerbaarheid weder een bakje aanschouwen met een bediende in wit jasje en hoogen hoed uitgedoscht, die zijn collega in de tent wat kwam helpen met bedienen, flesschen opentrekken en opdrinken.

De senaat schoot even merkwaardig zuiver als óók vorige senaten hebben gedaan, 'en 't mocht den president weder gelukken in 5 schoten 5 rozen te schieten, wél een bewijs hoe de H.H. senatoren ook in de oefeningen van de corps-vereeningen belang stellen en kundig zijn.

De ontvangst op het terrein liet niets te wenschen over. Eenige heeren te paard werden door de eerewacht zelfs zeer hartelijk ontvangen. De groenen dronken met veel plezier bier, deden met graagte mee aan 't bestormen van stellingen.

Nadat de wedstrijden afgelopen waren, de winnaars der verschillende prijzen bepaald waren, werden de groenen opgesteld, om onder gezang en muziek kroegwaarts te trekken, waar de prijzen werden uitgelooft.

Met recht mag 't bestuur der Delftsche Studenten Weerbaarheid zich verheugen aan allen één van de aange-naamste middagen te hebben bezorgd in den Groentijd.

Odin.

H. H. Studenten die, kort van geheugen als de soort is, mochten vergeten hebben hoe zweetende lichamen reiken, hebben Maandagavond hun geheugen daaromtrent weer eens kunnen oprfrissen. De groenen hebben hiertoe niet weinig meegewerkt, door in grooten getale in het strijdpark te treden in à jour bewerkte hemdjes. Echter bleek toch dat degenen, die op dusdanige wijze er op uit waren geweest reuk en gezichtsorganen te streelen, niet tot de kranen behoorden; immers de drie ten slotte overgeblevenen waren gehuld in het traditioneele vuile hemd of het dito vest.

Opnieuw bleek dat de winnaar van een groenenworstelwedstrijd in het algemeen moet beschikken over een buitengewoon groote massa, van zoo zwaar mogelijk soortelijk gewicht of dat bij gebreke daarvan, hij ruimschoots bedeed moet zijn met arm en been.

Ook hier echter bevestigde de uitzondering den regel want No. 2 kan op geen van de twee genoemde verdiensten bogen.

De president van den Senaat, die den Ien prijs uitreikte, mocht van geluk spreken dat zijn ietwat stekelige woorden den dikhuidigen winnaar niet doordrongen; want hadde deze winnaar opnieuw zijn lichaamsgewicht in werking gesteld, dan zou dit gewicht dat van 's praeses persoonlijkheid zelfs, verre overtroffen hebben.

Gevoeglijk had over dezen avond het stilzwijgen bewaard kunnen zijn, indien niet enkele leden hun vaardigheid zoowel op worstel- als op schermgebied ten toon hadden gespreid.

Den prijswinnaars vielen de witte en de roode flesch en allen deelnemers een waardeerend applaus ten deel.

?

Apollo.

Duizendstemmig geloei, gebrul, gegil. Gefluit, dreigend en snijdend. Gestamp, geknetter van voetzoekers. Mitraille van klappers uit den hoogen.

Dit is het tierende Corps dat toornet over de afdwalingen zijner voedsterlingen.

Beneden, op de plek waarheen de banen van alle projectielen convergeeren, zit de lijdzame groene kudde. Er zijn vele rijen kale koppen; daar zijn er die zich reeds zwartig of blond beginnen te kleuren door het opkomen van nieuwen haargroei; daar zijn er die nog blauw zien door de dóórschijnende blauwige schedelhuid. Maar al deze koppen zijn hard, zoo hard als croquetballen en de klappers ontploffen er op en spatten vonken. Ziet de slachtoffers schrikken voor het geknal, ziet de rijen zich bukken voor het neerkomend hemelvuur.

Men rijst. Io Vivat. Die met de gekleurde linten zetten zich aan de groene tafel. De voorstelling begint.

De Holberg-Suite klonk aardig. De cellen hadden zich wat meer kunnen doen hooren.

Met virtuositeit werd daarna een wals voor piano ten gehoor gebracht.

De nu volgende Romance Andalouse viel wat tegen. Niettegenstaande de groote vingervlugheid was de klank van de viool gering.

Door denzelfden solist werd later nog een obligato voor piano gegeven, dat wel de beste prestatie van den avond was.

Volgden enkele min of meer geslaagde orkestnummers.

Kleine kaalkop, midden voor de voorste rij parterre gezeten, gaf onderwijl aan de inblazingen van een achter hem gezeten opvoeder gehoor en volgde getrouwelijk al 's dirigenten bewegingen na. Geraakte de niets vermoedende dirigent in enthousiasme, dan was ook zijn schaduw in de diepte vol vuur, wat zelfs gevaar opleverde voor de consumptie op het schot achter hem.

Zoo ver was meen ik het programma afgewerkt toen de speeches losbraken.

De Apollopraeses uitte zijn dankbaarheid voor de welwillendheid van het kroegbestuur, en gaf hiervan enkele roerende staaltjes. Verder sprak hij geloof ik zijn bewondering uit voor het minderwaardige werk dat de dirigent in staat was te leveren.

Toen speeche de corpspraeses.

De eerste-jaarspraeses, nauw bekomen van den schok zijn zeer muzikaal gevoel aangedaan, was niettegenstaande dat toch zoo bewogen door de prestatie van den dirigent dat hij hem een krans overreikte.

De kroegpraeses sprak toen in symbolische taal van de vriendschap tusschen kroeg- en Apollobestuur.

Daarna werd nog gespeecht door een oud-Apollo-bestuurslid. Na het einde van deze redevoeringen, die alle voor een deel tot de candidaatleden gericht waren, werd de groenenpraeses gerequireerd te antwoorden, doch vertikte het.

Toen de pauze afgelopen was werd weer met orkest begonnen. Het daaropvolgend adagio voor cello werd muzikaal, hoewel aarzelend in 't begin, ten gehoor gebracht. Ook kregen we nog een solo met orkestbegeleiding voor fluit en een wals voor het orkest, die met jeu gespeeld werd en zoowel engelenbak als loges in slingerende beweging bracht.

Nog vergat ik een solo voor mondharmonica die niet voor de poes was, en een voor gewone harmonica, waarbij de bokkies en Suzanna elkaar afwisselden.

Ten slotte werd bij het hossen naar de S. P. nog een poging gedaan om La Cantinière weer ingang te doen vinden.

K.

Laga.

Naast de colleges mag de groenenrace op Laga stellig wel genoemd worden als een zeer leerrijke demonstratie op 't gebied van de leer van het evenwicht. Evenwel is daar een klein onderscheid: de hoogleeraar is zich doorgaans bewust dat hij demonstreert, terwijl de bemanning van een groenenracevaartuig in den waan is dat zij roeit. Deze waan, indien zij bestaat, geeft dan spoedig ontgoocheling; immers de ranke vaartuigjes zijn niet gebouwd voor in de maat roeiende personen. Bovendien toont de voorstevén een voor velen onverwinbare neiging zijn plaats met den achterstevén te verwisselen.

Slechts de massaverhouding (bij een gegeven soortelijk gewicht) tusschen *) $\leq g$ (roeiers) en G (stuurman) kan evengenoemde door de voorstevén gekoesterde neiging breidelen,

n.l. wanneer $\frac{G}{\leq g} > 1$.

Bestaat deze betrekking dan zal het zwaartepunt van boot + bemanning dichter bij het roer zijn, daardoor zal het roer, is het ook in geringe mate, in het water komen en zoo zal het vaartuig zich laten beïnvloeden door den wil van den stuurman.

Een empirisch bewijs voor de stelling, die hier ter wille van de helderheid nogmaals volge, dat n.l. aan de voorwaarde

$\frac{G}{\leq g} > 1$ moet worden voldaan, wil de bemanning zeker

*) Deze vloek beteekent sigma. CORR.

zijn de zege weg te dragen, werd Woensdag opnieuw geleverd: van elke twee ploegen voldeed slechts één aan de conditie, zoodat deze dan ook steeds won.

De speeches, waarmede de uitreiking van de artistiek uitgevoerde medailles gepaard ging, waren van een geestig en honend gehalte.

Slechts één groen onder de diverse bekroonden bracht een dragelijk antwoord uit; onder de tegenwoordig (wat groenen-speeches betreft) niet verwerende H.H. studenten werd dezelve met heftig applaus ontvangen.

(Niet onvermeld mag blijven het aangenaam schouwspel geboden door den Senaat in ranke Lagagieken, geroeid door stoere Laga-bestuurders. Algemeen droeg de zaakkundige houding der verschillende senatoren in de verschillende booten de bewondering weg).

?

Dronkenschap.

Dit is een belangrijk onderwerp. Niet alleen op zichzelf, maar ook daarom, omdat vele menschen zich de dronkenschap eigen maken. Iedereen is wel eens dronken geweest. Niet? Nu dan zul je nog wel eens dronken worden. 't Is heusch geen schande. En trouwens dronken en dronken is twee. Laat ik dan zeggen: u heeft wel eens te veel gedronken; natuurlijk laat ik de afschaffers buiten rekening. En toen u thuis kwam na dat feestje, toen dacht u bij uzelf: „Gelukkig nog net mijn maat gehouden!” Maar verder dacht u ook niet. Ja, nu kennen we jou, ventje; je bent erger dan alle anderen, je bent een verstopte dronkaard. Maar een feit is het, dat we het geen van allen erg graag bekennen. Nu dat vergeef ik graag, vooral den volgenden dag. Er schijnt dan toch wel iets in te zitten, dat niet in den haak is. Dronken zijn is vergeeflijk, het is geoorloofd (omstandigheden, heeren, omstandigheden), het is geen verlagening, men daalt er niet door in de achting van zijne vrienden, men heeft veel plezier op het oogenblik zelf, er wordt om gelachen en naderhand als men gezellig bij elkaar zit, denkt men nog eens echt terug aan die bende en toch, en toch. . . . . Mijne geachte lezers moeten mij nu niet voor een voor- of tegenstander van de dronkenschap houden; ik stel mij met een gerust geweten op een onzijdig standpunt, niet zoozeer omdat ik onzijdig ben, maar „dat kan ik doen.” Ik zal op 't oogenblik geen verklaring van mijn gedachtengang gaan geven, nog minder die zelf gaan zeggen; dat is een geheel persoonlijke kwestie, die op allerhande overdenkingen en principes berust. Ik mezelf gewoonweg weggooien. Als ik blauweknoopsman was, dan had ik geen leven meer. En als ik mij bedronk, dan had ik mijn heele leven lang een moreele kater. In elk geval een kater. Een raad kan ik evenwel geven. Denk wat deze zaak betreft nooit te goed noch te slecht van jezelf.

Dat is even dwaas als die gulden middenweg. Matigheid en toch een overlopend feest. Waarom moet er nu bepaald weer iemand bezopen zijn. Kunnen we dan niet feest vieren met mate, we kunnen toch even goed jolig en vroolijk zijn zonder dat voortdurende gedrink. Een glas

wijn, dat is goed, maar 't is toch heusch zoo lastig niet om je eigen maat te kennen. (Er zijn menschen, die haar nooit te pakken krijgen, maar die laat ik ook buiten rekening; anoniem). Vraag 't maar aan een groen. Er is er nog nooit een dronken geweest, ze zullen allemaal hun uiterste best doen om het nooit te worden, maar ze zullen wel wijn drinken, tot hun maximum. Tot hun maximum hebben ze al in November gedronken, de heeren met principes en zuivere rede.

Uit een algemeen oogpunt beschouwd gaat het als volgt. Iemand, die aan een feestje meedoet geraakt zoo onder den invloed van den alcohol, dat deze zich van zijn wil en persoonlijkheid meester maakt.

Uit een bijzonder gezichtsveld genomen, gaat het zaakje zoo. Iemand heeft totaal geen hoofd naar pretjes. Hij gaat naar de kroeg; om een krantje te lezen. Hij leest dat krantje. Maar hij is niet alleen; hij wil naar huis, maar gaat nog eventjes aan een tafeltje bij kennissen zitten en legt daar een ondergrond van één whiskey. Hij knobelt even mee, maar voor 't laatst, om een rondje. Hij verliest en moet op dat rondje wachten. In die tusschentijd wint hij een rondje. Nu heeft hij 3 whiskey's op. Hij heeft de smaak, zooals een dichter de geest. En die iemand bouwt voort op de gelegde fundamenten, want men kan zijn werk niet in den steek laten; en bovendien kan een ander niet op zijn eigen fundamenten voortbouwen. Hoe 't verder gaat weten we allen.

Dat is zoo ongeveer de kwestie. En ieder houdt er zoo zijn eigen manier op na. De één is het eens in de vier jaar, de ander eens in de week, de één is het hoogst zelden en dan nog buiten zijn schuld, de ander bijzonder veel en met voorkennis.

Er zijn er, die als ze pimpelen, goed pimpelen, maar je hebt er ook die 't half om half doen. De grootste hekel heb ik aan de menschen die zich dronken aanstellen, het niet zijn, en als een idioot rondloopen; dat is een gebrek aan hunne opvoeding. Er is een enorm verschil in het dronken zijn van den één en het dronken zijn van den ander. Tusschen twee haakjes: Als het onderwerp u begint te vervelen hoeft u niet verder door te lezen, als u dat van plan waart; ik houd ook geen zedepreek, ik breng alleen eenige merkwaardigheden, ter kennis, als u die nog niet had opgemerkt. Er is een enorm verschil in het dronken zijn van den een en van den ander. Aristocratie, democratie, anarchie. De eerste categorie blijft fatsoenlijk, wordt niet onaangenaam om mee om te gaan en wordt niet handtastelijk. Hoogstens wordt ze intiem. De democraat is kwistig met zijne woorden, slaat soms heel rare taal uit, verwijdert zich alleen in gezelschap van anderen, wat soms heel onaangenaam voor den begeleider is, hij pocht graag en zoekt zich overal bij in te dringen waar hij niet hoort. De anarchist is de minste. Hij is onhoudbaar, heeft geen doel voor oogen, want hij kan er geen zien, draait en tolt op zijn beenen en maakt amok, als dat in zijn bloed zit. Hij kan buitengemeen gevaarlijk zijn. Maar toch is er iets wat zij allen gemeen hebben, al grenst de eene aan het delirium en de andere aan de nuchterheid; zij zijn allen vol van de alcohol.

CODE VINUM!

RAD.

ADVERTENTIEN.

CHARLES ABRAAS

PHOTOGRAAF D. S. C.

OUDE DELFT 145

TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

's-GRAVENHAGE 1904.

's-GRAVENHAGE 1906.

GENUA - - - - 1905.

DRESDEN - - - - 1906.

J. A. VAN SWERS,

47 HYPOLITUSBUURT.

— Geïmporteerde —

Havana Sigaren.

Ardath Sigaretten.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 28 SEPTEMBER 1906. No. 34.

Bericht.

De Kwitantiën voor abonnement op den, met dit nummer eindigenden, 8en Jaargang, zullen dezer dagen aan H.H. abonné's worden aangeboden en wordt bepleid verzocht deze op vertoon te voldoen.

Gedurende de maand October wordt, evenals vorige jaren, de gelegenheid opengesteld de abonnementsgelden vooruit te betalen tegen f 3,--.

BOEKBESPREKING.

GEÏLLUSTREERDE MEESTERWERKEN,
J. C. DALMEYER, — Amsterdam.

Amsterdam bezit behalve een Dam, een Naatje er op, een Beurs, scheuren in de Beurs, een IJ, havens en studenten, waarvan de fusie bekend is, een Propria Cures met vieze woorden en een paleis, ook nog J. C. Dalmeyer.

Wie J. C. Dalmeyer is? Wel: een uitgever.

Wie zich des daags bezig houdt met het bedenken van listen om het publiek te „nemen”, een eigenaar van „krakende zolders” en een menigte niet verkochte boeken, is een uitgever.

Hij is dit niet omdat hij al deze heerlijkheden bezit, maar omdat hij uitgever is, verwerft hij zich die bezitwaardige eigendommen vanzelf.

J. C. Dalmeyer is tevens een genie.

We kunnen gerust vaststellen dat hij dat is. Want hij weet meer dan wiè ook het publiek een wiel voor de oogen te draaien. Hij werkt met „Macht van de Geest” in vele deeltjes, terwijl elk deeltje als noodzakelijk gevolg deelname aan een andre serie boekjes meebrengt.

Hij geeft U een boekje getiteld: „Het magnetisme.” of „Hoe herwin en vermeerder ik mijn levensenergie?” of „De Weg tot Succes” en duizend anderen.

Hij behandelt met U „Mentale Therapie”, d.w.z.: Behandeling van ziekten door Zielskracht” en hij doet dit geheel belangeloos tegen hooge vergoeding.

Ja, Dalmeyer is een groot mensch.

Aan een gemeene druk paart hij een inhoud, die, omdat het altijd hetzelfde sopje is van trillingsenergie uit de hartkamers, en van liefdetrillingen, U niet vermoeien noch vermooien, wanneer gij eenmaal met een glimlach hebt geconstateerd, dat „Jantje zag eens pruimpjes hangen”, dewelke hij zoo gaarne zou willen plukken, evenveel nuttige levenswijsheid bezit als het getril in des heeren Dalmeyer's boeken.

Maar behalve deze meesterwerken, die dezen naam in alle volheid niet alleen verdienen, maar, miskend, nog niet officieel dragen, geeft Heer D. nog uit een serie „Geïllustreerde Meesterwerken” voor 40 cent per stuk met plaatjes.

Niet duur voorwaar, en voor het streven, boeken als Sapho, Manon Lescaut, Paul en Virginie, nog eens uit te geven zou men wel wat kunnen voelen indien:

1° de druk niet zoo leelijk ware.

2° de vertaling beter.

3° de bedoeling niet ware, het publiek wat onschuldige of minder onschuldige lectuur voor te zetten onder titels als „Parijsche zeden”, „Zeden der Oudheid” en de keuze van deze „Meesterwerken” in 't algemeen niet aan prikkeling der erotische neigingen van 't geëerde publiek deed denken.

O Dalmeyer! zijt gij een menschenkenner?

Gij kent ze, die snuffelende jongens van twintig, die in „vuile” boekjes wenschen te neuzen, die trantelige oude heertjes met afhangende onderlip, die uitstallingsboekjes-met-plaatjes beduimelend liefkozen.

Gij kent de schuchtere jongetjes van zestien levensjaren, die droomen van schoone, weelderige boudoirs en etherische, idyllische, op een eiland geplante liefde.

Gij kent de zoekers naar „levensenergie” en hunne begeerige handen naar alles wat hen die doet herwinnen.

Gij kent ze en gij exploiteert ze, o goede vriend, maar in mijn hart is plaats voor bewondering.

Heer Dalmeyer, gij zijt een genie, een kenner van de menschheid, een die zich omhoog tilt op anderen, die in het vuil liggen.

Gij droomt van blauwen hemel en van tintelende sterren en van kwinkelende manestrallen en gij hebt weemoed in het hart als weer zoo'n slecht gedrukt, slecht gepapierd erbarmelijk uitgegeven product uw werkplaats verlaat, maar gij bijt op uw tanden en misschien weent gij.

Maar houdt het mij ten goede, uwe uitgaven zijn slecht en prullig en als ik niet dacht, dat geld geld is en verdienste verdienste, dan zou ik er toe komen kunnen mij boos te maken.

We bezitten allen levenswijsheid en wij moeten die van anderen respecteeren en waar een genie (werkelijk we kunnen hier wel zeggen dat de Heer Dalmeyer een genie is) zich verheft door op anderen, die toch reeds met den neus, met de handen of met de voeten of heelemaal in den modder liggen, te gaan staan, en zijn hakken op hun gebogen kruin te zetten, daar moeten wij hem bewonderen en zoo niet zijne uitgaven koopen, dat vooral niet, dan toch hem huldigen als de knapste uitgever die er is.

Amsterdam bezit behalve zijn Rokin, zijn Rembrandt-theater, zijn dito feesten en standbeeld, het Rijksmuseum en de Propria Cures met vieze woorden een J. C. Dalmeyer.

Verder bezit Nederland een korve „Geïllustreerde Meesterwerken” welke met het slechtste van wat in het buitenland verscheen, kan wedijveren.

!

Ons werd deze week een boekje toegezonden over „Practische wenken voor het tooneel” door A. de Mieville.

De titel van dit boekje drukt duidelijk genoeg uit, wat de schrijver er mee wil. Na een zéér beknopte historische inleiding, laat de schrijver ons een hoofdstuk onder den titel „Voorbereiding” lezen, waarna hij pas met den inhoud van 't boek begint, n.l. zijn wenken, waaronder zeer nuttige, b.v. om de woorden van 'spelers eigen rol met blauw potlood te onderstrepen en de paswoorden met rood potlood.

„Om een duël uit te lokken, wat slechts in hoogere standen te pas komt, werpt de beleedigde zijn tegenstander een zakdoek in het gelaat”. Buiten deze kleine wenken, komen er werkelijk hoogst nuttige in dit boekje voor, zoodat ik dan ook hoop en verwacht, dat het werk van den Heer A. de Mieville veel bewonderaars zal vinden op kleine plaatsen, waar een Dilettanten-Tooneel ten eenenmale aan een gunstig voorbeeld onttrokken is.

Over „Het grimeeren” schreef Mari Ternooy-Apèl een brochure, een praktische handleiding voor dilettanten en jonge Tooneelspelers; met 25 afbeeldingen. In de voorrede verklaart de schrijfster dat zij een heel bescheiden plaats wenscht in te nemen, n.l. enkele wenken te geven aan pasbeginnenden en menschen, die er op 't tooneel nogal eens gek uitzien.

Nu, dit boekje zal wel altijd een zeer bescheiden plaats blijven innemen. Een groote verduidelijking is zeker het veelvuldig voorkomen van fotografieën. Men vindt hieronder bijv. het portret van wijlen Jacques Perk, als voorbeeld van een jonge-dichterkop. Zou Perk wel ooit gedroomd hebben, dat hij later als model zou dienen voor dilettant-tooneelspelers?

Verder is er een afbeelding van een „streng-vaderskop”, die zeer veel lijkt op onzen oud-minister van Houten. Maar buiten deze eenigszins vreemde illustraties geeft de schrijfster vele nuttige wenken.

Moge door deze twee geschriften 't peil van ons dilettanten-tooneel werkelijk verhoogd worden!

Ingekomen boeken:

Uitgaven van J. C. Dalmeyer, A'dam.

MENTALE THERAPIE (dat wil zeggen Behandeling van ziekten door zielskracht), naar het Engelsch van W. J. Colville door H. B. Kennedy van Dam.

HET MAGNETISME, door F. Colson.

DE VOLMAAKTE MENSCH, door Reinh. Gerling.

Geïllustreerde meesterwerken (dezelfde uitgever):

APHRODITE, door Pierre Louys.

MARGARETHA GAUTHIER, door Alex. Dumas.

SAPHO, door Alphonse Daudet.

Studentenpers.

Een extra-nummer van de Minerva, uitgegeven door de Utrechtsche redactie van dat blad, deed opnieuw de herinneringen aan de Utrechtsche feesten opleven. Voorzien van goed geslaagde foto's en van over 't algemeen prettig gestyleerde beschrijvingen en andere stukjes, mag het geheel geslaagd heeten.

Jammer dat zij, die tot taak hadden de drukproeven te corrigeeren, zich zoo slecht van die taak gekweten hebben. Verscheiden hinderende drukfouten zouden den lezer doen vermoeden dat de correctie niet uitgevoerd is door iemand die hart voor het geheel had, niet door de uitgevers zelve.

De Vox brengt weinig vermeldenswaards. Als gewoonlijk in dezen tijd is er een stuk gericht aan de novitii, waarin hun een goedgemeenden wenk, toch vooral zichzelf te blijven, wordt gegeven.

De Propria Cures bevat weer enkele van die stukken waarvan wij hoopten dat zij voorgoed zouden hebben afgedaan. „In de Aula” van 'k Zag 'em bijvoorbeeld is van een bijzondere antipathieke stijl, evenals „De Groentijd”. Als voorbeeld van de kracht van uitdrukken die de schrijver van laatstgenoemd stukje bezit, behoeft men alleen de eerste zin maar te hooren: „Gymnasium en H.B.S. hebben hun kots gespuwd op N.I.A.”

De Minerva verscheen met wel zeven bijbladen!
Enkele veelgelezen dagbladen hadden een menigte stof geleverd.

AFSCHRIFT.

De Algemeene Vergadering der Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten van 31 Augustus 1906,

gelet op de niet weersproken berichten in de bladen, dat twee met name bekende aardewerk-fabrieken zich verzetten tegen de naleving der bepalingen van het Kon. Besluit van 13 Juni 1906 vastgesteld ingevolge art. 4 der Arbeidswet:

overwegende dat zoowel het prestige onzer arbeidswetgeving als het belang der beschermde personen eischen de handhaving en naleving van bedoeld Koninklijk Besluit;

hoopt van den Minister van Landbouw, Nijverheid en Handel te mogen verwachten dat krachtige maatregelen zullen worden genomen tot strenge handhaving der bestaande bepalingen;
en gaat over tot de orde van den dag.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

Lid van de Redactie geworden:

G. P. NIJHOFF en

H. A. D. CORT VAN DER LINDEN.

T. H. S.

Op Vrijdag 28 September zijn reeds aangevangen de colleges van de hoogleraren en lectoren Itz, Ter Meulen, Holst, v. d. Kloes, Ravenek, Nelemans, Treub, Gips, Sluyterman, Aronstein, Behrens, Cop, Dijkhoorn, Lichtenbelt, Kley, Van Royen, Brouwer, Cardinaal, Klopper, Franco,

De Vries Broekman, S. G. Everts, Grutterink, Beyerinck, Klinkhamer.

Prof. Heuvelink is tot 6 October en Prof. Van der Burg tot nader aankondiging verhinderd.

—o—

D. S. C.

Apollo. Bestuursverkiezing.

Bestuurscandidaten:

Praeses.	A. Korevaar (thans vice-secr.)
Secretaris.	W. J. Muller.
Penningmeester.	J. A. Royer.
Vice-secr.	L. S. P. Scheffer.
Bibliothecaris.	J. W. G. Pels Rycken.

—o—

Practische Studie. Bestuursverkiezing.

Bestuurscandidaten:

Praeses.	W. H. Brinckhorst.	
Bestuursleden.	C. W. Lely.	C. I.
	F. A. Vening Meinesz.	B. I.
	H. M. Maclaine Pont.	
	H. Kiewiet de Jonge.	

Meerdere candidaten binnen een week door 5 leden schriftelijk te stellen bij den secretaris.

—o—

PROPAEDEUTISCH EXAMEN.

Geslaagd voor:

Civiel Ingenieur.	Th. J. Bakx, J. W. Haag, C. C. J. van Haaren, M. C. Kroon, P. N. J. Schaepkens, L. van der Wulp.
Werktuigk. Ing.	Ch. E. A. Maitland, W. M. Meyer, P. Perdijk.
Electrot. Ing.	W. H. Tromp, J. Vrins.
Scheik. Ing.	J. Lensink, C. J. Snijders, N. J. A. Taverne.

—o—

DELFTSCHE STUDENTEN AMATEUR-FOTOGRAFEN-VEREENIGING.

H.M. de Koningin stelde een groote zilveren medaille beschikbaar, voor de in November te houden Nationale Tentoonstelling van Fotografieën door de D. S. A. F. V.

—o—

Z. K. H. Prins Hendrik stelde een groote zilveren medaille beschikbaar, voor de Nationale Tentoonstelling van Fotografieën te DELFT.

—o—

Het Hoofdbestuur van de Maatschappij tot bevordering der Bouwkunst gaf de zilveren medaille der Maatschappij om te worden uitgelooft in de Afdeeling Architectonische Fotografie.

—o—

H.M. de Koningin-Moeder stelde een zilveren medaille beschikbaar voor de Nationale Tentoonstelling van Fotografieën in November a.s.

Het Nederlandsch Foto-technisch Bureau Ivens & Co. een Folding Pocket Kodak No. 1.

—o—

De Amsterdamsche Amateur-Fotografen-Vereeniging stelde ter onzer beschikking, als bekroningen voor de door ons in November te houden Nationale Tentoonstelling van Fotografieën:

1°. de nieuwe bronzen plaque der A. F. V. te AMSTERDAM.
2°. „ reeds bestaande „ „ „ „ „ „

ADVERTENTIEN.

**Wegens vertrek ter overname aangeboden:
een in alle opzichten goede KAMER.**

Te bevragen VAN LEEUWENHOEKSINGEL 16.

**EET- en KOFFIETAFEL aangeboden
voor 4 à 5 Heeren.**

Adres VOORSTRAAT 75.

Een gehuwd JONGMENSCH, zijn vrije avonduren disponibel hebbende, zag deze gaarne aangevuld door

SCHRIJFWERK.

Adres D. W. GONGGRIJP, Bagijnhof 7M, alhier.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Joh. MULLER, Coiffeur, Choorstraat 42

Salon Comfortable Recommander.

Billijke tarieven.

Punctueele bediening.

S. BRUIGOM,

Leverancier D. S. C.,

Houttuinen. Interc. Telef. No. 6.

Bloemenmagazijn en Kweekerij.

BOUQUETTEN, KRANSEN, VERSIERINGEN,
LOSSE BLOEMEN, POTTERIE ENZ.Judaspennning en Makart
voor kamerversiering.

Speciaal ingericht tot verzending.

RIJJOOL. Evenals vorige jaren houd ik mij aanbevolen voor het
leveren van

geassorteerde mandjes wijn

voor de **RIJJOOL.**

Aanbevelend,

L. PENNING. Bestellingen gelieve men te doen aan mijn adressen:
Café Restaurant „**BAVARIA**”, Binnenwatersloot 1,
Stads Doelen, Verversdijk.**Maison „HAAS”,****CUISINIER,**34 --:-- **KOORNMARKT** --:-- 34.Door de steeds grotere aanvraag van **dagelijksche**
Diners in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveran-**
ciers een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben
Diners uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement
van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonne-
ment van **20 bons**. **Diners** van **80 cents** worden
bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

KOFFIE- en **EETTAFELS** disponibel.**W. VAN BAARLE.**

Coiffeur van het D. S. C.

SALON DE COIFFURE.

Voorstraat 12, Delft.

Gelegenheid tot Abonneeren.

Parfumeriën en Toilet-Artikelen.

FRANS WARFFEMIUS,

voorheen 1e bediende bij W. VAN BAARLE,

CORPSCOIFFEUR,heeft zich gevestigd **OUDE DELFT 222.**

Beveelt zich beleefd aan. Bediening ook aan huis.

Vereeniging tot het uitgeven van
beknopte handleidingen
bij het onderwijs aan de T. H. S.**VERSCHEENEN ZIJN:**

Holtappel. Differentiaal-Rekening I.

II.

Müller. Calorische Werktuigen.

Schouten. Theoretische Mechanica I.

TER PERSE:

Schouten. Theoretische Mechanica II.

Postma. Analytische Meetkunde I.

II.

Beekman. Integraal-Rekening.

Cardinaal. Kinematika.

Welter. Organische Scheikunde.

Uitgever **J. WALTMAN Jr.**, Binnenwatersloot 33.**B. H. TER BRAAKE.**

Kok.

Banketbakker.

Leverancier

van het

D. S. C. Binnenwatersloot 12 --:-- **DELFT.**

TELEFOONNUMMER 177.

RIJ-JOOL. Ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor de levering van
Appelbollen, Saucijzen- en Amandelbroodjes.**J. T. GUSSENHOVEN, CUISINIER,**

Binnenwatersloot 30.

Colleges van Professor BOLLAND.

BOLLAND. Zuivere rede.	f 5,—
„ De strijd om de Waarheid.	0,50
„ Het nut der Wijsbegeerte	0,50
„ Het verstand en zijne verlegenheden	1,50
„ Collegium logicum, 2 deelen	12,—
HEGEL'S Encyclopedie der Philosophischen Wis- senschappen	12,—
„ Philosophie des Rechts	5,50
„ Philosophie der Religion I/II.	9,50

Voorradig in den boekhandel J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33.

„RALEIGH” en
„SINGER”

RIJWIELEN

zijn de merken met wereldreputatie.

MACHINES met freewheel en 2 velgremmen van af
/ 90,—.

Te DELFT uitsluitend bij den agent:

JOH. C. VAN DER VELDEN JR.
BINNENWATERSLOOT / O. D.

Bonds-Motor- en Rijwielhersteller. :-: Bonds-Benzinedepôt.
STALLING VOOR RIJWIELEN & MOTORS.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Piano's en Orgels

tegen billijke prijzen te huur,
bij F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

G. en H. OUWERLING.

::: MEUBELFABRIKANTEN. :::

Fabriek en Magazijn:

28 CHOORSTRAAT 28.

SPORTARTIKELLEN.

EXERCICERS.

HALTERS.

RINGEN.

LAWN-TENNIS-GOEDEREN.

Voetballen — Schoenen — Shinguards

ENZ. ENZ.

JOH. C. VAN DER VELDEN JR.,
BINNENWATERSLOOT / O. D.

PIANO'S

in huur en door huur in eigendom, vanaf /4 per maand

Grootste sortering **PIANO'S,**

alle soorten groote en kleine
MUZIEK-INSTRUMENTEN,

Muziekboeken en -snaren.

Repareeren van alle soorten

Muziek-Instrumenten

in eigen Werkplaatsen.

HEES & Co.

Voldersgracht 29, DELFT.

MAGAZIJNEN:

DEN HAAG. AMSTERDAM.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,

Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën, zoowel voor passagiers als voor ver-
zending van goederen, kosteloos verkrijgbaar.

Handleiding bij de studie

DER

Integraalrekening

DOOR

M. D. CHARLOUIS.

Prijs gebonden f 4,90.

Uitgave van J. WALTMAN Jr. — Delft.

VIERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 28 SEPTEMBER 1906. No. 34.

Aan Heeren leden en Candidaat-leden van het D. S. C. wordt medegedeeld, dat ik dit jaar de
prijzen van Foto's zeer belangrijk verminderd heb.

Foto's van donderjolen, inauguratiediners, ja zelfs alle kunstlichtopnamen, waarop voorkomen meer dan negen personen (foto's die voorheen bij mij kostten f 1,25 en het vorig jaar f 1,—) lever ik *thans* voor **f 0,75**, het formaat hiervan is 18 × 24 cM., dus de gewone grootte.

Grootere foto's zooals Groenenkroeg, Groenentooneel, Apollo, rij-jolen op formaat 24 × 30 cM. vroegere prijs f 1,50 en f 1,25, *thans* ongelooflijk ook voor **f 0,75**.

Is te ontbieden bij dag en nacht, zoowel in als buiten Delft. (Buiten de stad is voor inauguraties en rijjooldiners de prijs f 1,—).

Prijzen van foto's bij mij aan het Atelier COENDERSTRAAT 34,
vis à vis perron Hollandsche Spoor.

$\frac{1}{2}$ dozijn platin mat, Albumformaat, met proef vooraf	f 1,25
$\frac{1}{2}$ dozijn platin mat, Cabinetformaat, met proef vooraf	f 3,50
6 Albumportretten, glanzend	f 0,50
6 Cabinetportretten, glanzend	f 2,00

Billijkste fotograaf voor H.H. Studenten is dus

J. J. C. WITTE, Coenderstraat 34, Delft.

THE BERLITZ
SCHOOL of Languages.

Voornaamste Taal-Instituut

TE

ROTTERDAM.

*Wordt door vele oud-leerlingen en
Studenten der Hoogeschool bezocht.*

Gedurende de maanden October—Maart, zal in VREEMDE TALEN een serie

VOORDRACHTEN met Lichtbeelden

gehouden worden over onderwerpen van veel belang voor Heeren Ingenieurs en Studenten der Technische Hoogeschool.

TOEGANG VRIJ voor leerlingen der school.

Bijzonder gunstige conditiën voor H.H. Studenten.

PROSPECTUS GRATIS.

PROEFLES GRATIS.

Nadere inlichtingen worden verstrekt door het secretariaat der Berlitz School te Rotterdam.

W. E. BIRKETT.

